

Anketa

Je prvního dubna. Jaký humor máte a nemáte rádi – nejen na apríla?

Marie Bohušová
členka „masarykovského“ spolku

Užívám si povíčky židovské anekdoty. Vadí mi, zvláště v poslední době, když někdo používá nepůvodní citáty coby bonmoty v naprosto nevhodných situacích.

Josef „Pepson“ Snětívý
hudebník,
spisovatel

Jedna půlka mého já říká: inteligentní. Ta druhá si potrpí na hodně třaskavý, spíš růžový než černý. Nemusím humor na primitivním základu, který není ničím ozvláštňen.

Zdeněk Stejskal
herec

Mám rád trochu „rafinovaný“ humor. V první chvíli na něm nic směšného není, dokud nenastane ta vteřina, kdy to hlavě dojde. Nejhorší je humor, který ponižuje.

Ladislav Stalmach
starosta Víru

Nejraději se zasměju politickým vtipům. Naposledy předabované španělské talkshow na téma Čapí hnízdo. Mám rád humor pohotový, reagující rychle na konkrétní situaci.

Emanuel Hurých
vysokoškolský
pedagog

Obecně mám rád rozvíjení asociací, vytváření slovních hříček a propojování nečekaného. Nemám v oblíbené humor „troškovských kameňáků“.

Lubomír Vaněk
karikaturista

Mám rád humor anglický, satirický, víceplánový. Nemám rád naopak propolánový a vulgární. Sám se snažím dát prostor čtenářům, aby na mou kresbu za vteřinu nezapomněli.

Je tu apríl a Vysočina veselejší

Dnešní datum vybízí k akci různé recesisty. Bude dnes více humoru na Vysočině? Nebo jsou aprílové pastě více o zlomyslnosti?

Radek Laudin
redaktor MF DNES

VYSOČINA Maminka Marie Bohušové si aprílové žerty přímo vychutnávala. A dcera byla terčem rodinné recese. „To byly kusy! Jednou v neděli mě maminka vzbudila a hned mi dávala bílou halenku s mašlí. Říkala mi, že teta už mě čeká u divadla. Rychle jsem se oblékla, ani jsem se nenasmídala a pádila prázdným nedělním městem k Horáckému divadlu,“ vzpomíná Bohušová, která je v Jihlavě známá nejen díky působení v „masarykovském“ spolku.

Když tehdy doběhla k divadlu, nikdo tam nebyl. Myslela si, že se v ranním spěchu spletla. „Tak jsem mazala dál k odboráku. Ani tam nikdo nebyl. Ještě rychleji jsem utíkla domů, kam že to mám přijít. Hodně mi záleželo na tom, abych nepřišla pozdě,“ vybavila si uspěchané aprílové ráno.

Doma už se všichni svíjeli smíchy. Čekali a výborně se bavili. Jen uduchaná dívka s mašlí natěšená na divadlo měla vážnou tvář. Podobné akce zažívala častěji. Jindy jí maminka nachystala pionýrský stejnokroj s tím, že v něm mají děti přijít ráno do školy. Prý to říkala sousedka. „Za blba jsem tehdy byla ve škole jediná. Takže nemám ráda ptákoviny, nachytávky a nikdy jsem to na nikoho jiného nepoužila,“ popisuje Marie Bohušová. Zato má dnes ráda židovské anekdoty. Inteligentní humor miluje.

Zamčený starosta na balkoně

Nezvyklého apríla prožil před třemi lety starosta Víru Ladislav Stalmach. Stále věří, že ho tehdy přítelkyně napálila neúmyslně. „Mne a kamaráda zamkla při stěhování večer na balkoně ve třetím patře a odjela domů. Celá situace byla velmi tragikomická, za účasti přihlížejících. Posílali nám teplý čaj a oblečení na laně. Nakonec jsme ten panelák slanili,“ zavzpomínal s úsmě-

Přišel opravit (tele)féň? Vysokoškolského pedagoga Emanuela Hurých dokáže spolehlivě rozesmát třeba Peter Sellers. Foto: archiv

vem. Jinak má rád humor pohotový, reagující rychle na konkrétní situaci.

A jako příklad uvedl následující vtip: Zákazník přijde do potravin a žádá půlku hlávky salátu. Prodač mu ji nechce dát, že prodávají jen celé hlávky, ale zákazník je neodbytný, tak se jde zeptat vedoucího. „Šéfe, nákej debil chce půlku hlávky salátu.“ Najednou zjistí, že zákaz-

ník stojí za ním, tak se snaží rychle situaci zachránit: „A tady ten pán by chtěl tu druhou.“ Vedoucí svolí, a tak zákazník dostane žádanou půlku, ale zavolá si ještě prodáváče k sobě. „Líbilo se mi, jak jste zareagoval. Jste pohotoví. Ale máte moravský přízvuk. Odkud jste? Z Ostravy? A proč jste v Ostravě nezůstal?“ „Ale, co tam? Tam jsou jen samé k...y a horníci.“ „Znám Ostravu,

Recese V současnosti si pionýrské šátky kolem krku často vážou recesisté, jako například na tomto snímku. Marie Bohušová ale jednou zažila „pionýrský“ aprílový žert, na který dodnes vzpomíná. Ilustrační foto: ČTK

moje žena je z Ostravy,“ řekl vedoucí. „Fakt? A na kterém dole fárá?“

Čapí nad hnízdem

Herec Horáckého divadla Zdeňka Stejskala potěší přivítivý humor. Takový, kterému se směje i ten, z něhož si dělá případnou legraci. „Řídím se pravidlem: Nesměju se vám, ale s vámi. Nejradaěji si dělám srandu sám ze sebe,“ uvedl.

Nelíbí se mu styl legrace, pod jehož rouškou se skrývá jasně cílený útok s účelem ublížit, zesměšnit a ztrapnit toho druhého.

„Apríla nemám moc rád, je to ten zlomyslný humor. Pobavil jsem se teď nad řadou vtipů o vlastnictví Čapího hnízda. Třeba fotografie asi stovky čápů a pod ním věta. „Tak chlapi, ať v tom máme jednu provdru jasno, či to teda je?“

Fanyнка otěhotněla

Hudebník a spisovatel Josef Pepson Snětívý bere jako svůj nedostizný vzor Divadlo Járy Cimrmana. Nemusí naopak humor typu Na stojáka či výlevy youtuberů.

A rozesmějí ho i jeho synové, třináctiletý a desetiletý. „V tomhle divadle si musíš zajistit listky dopředu,“ řekl jednou ten starší. „Jasně, jinak bys nevěděl,“ přitakal mladší. „V roce 1998, jsa mlád a nevybou-

řen, jsem na apríla rozhlásil ve všech firmách, kde jsem tehdy učil angličtinu, že se mnou jistá fanyнка otěhotněla a že to byla „nešťastná náhoda“. Ale že se zachovám jako chlap a vezmu si ji. Připadalo mi to vtipné, dámy však ronily slzy a tiskly mi ruce coby exempláři dávno již vyhynulých rytířů. O to víc jsem byl posleze pranýřován, když zjistily, že šlo o apríl. Od té doby jsem nic takového neudělal,“ zavzpomínal spisovatel.

Zef bez vousů a vlasů

Karikaturistu Lubomíra Vaňka nedávno napálila vlastní dcera. Poslala mu fotografii svého partnera, který nosí bujný černý vous a má hustý porost na hlavě. „Na té fotce však byl úplně oholený a holohlavý, takže vypadal dosti nedobře. Nechala mne v tom dva dny a pak se přiznala, že to udělala pomocí počítače a zetaťak vypadá stále „normálně“. Ale dostala mne!“ popsal Vaněk.

Nechovat se roboticky

Vedoucí katedry sportů Vysoké školy polytechnické Emanuel Hurých vyrůstal jako dítě na Bohatýrské trilogii Jaroslava Žáka a Vlastimíla Radý. To ho výrazně ovlivnilo do dalšího života. Jeho životní pilíře humoru jsou Voskovec a Werich či Su-

chý se Šlitrem. „Dále gentlemanský humor Zdeňka Jírotky, ostrá ironie Josepha Hellera a laskavý humor „svěrákovský“. Nemám v oblíbené humor převlekový či vizuální a akustické pitvoření. Nikdy jsem se zcela netotožnil s humorem cirkusových klaunů, což však považuji spíše za svou nedostatečnost. Nemám příliš velké pochopení pro kanadské žertíky, při nichž někomu svážeme k sobě tkaničky a bavíme se, když dotyčný zakopne. Možná i z tohoto důvodu, pokud bychom šli ke klasické grotesce, je mi bližší Chaplin než Laurel a Hardy,“ vysvětlil. Rozesmát Hurých dokážou i Vladimír Menšík či Felix Holzmann a spolehlivě také Peter Sellers nebo Mel Brooks.

Naposledy ho dokázala upřímně rozesmát pohádka Dlouhý, Široký a Krátkozraký. A to navzdory tomu, že toto cimrmanologické dílo detailně zná.

Apríl neprožíval v dětství a neprožívá ho ani dnes. „Pro uchování naší lidské podstaty je však nutné nechovat se roboticky a nebyť vždy tvrdě racionální. Proto jsem vyláden k tomu, aprílové žertíky přijímat s nadhledem. Proti blběmu humoru se dá bojovat, ale život bez humoru je bezútešnou pustinou,“ dodal.

Do knihobudky nesmí sněžit a musí pojmut 50 svazků

Ilona Zelníčková
spolupracovnice redakce

ŽDÍREC Nové místo, kde si mohou seniory i široká veřejnost bezplatně půjčovat knihy, ale mohou je tam i sami věnovat, mají v domově pro seniory ve Ždírci na Jihlavsku.

Za projektem knihobudky, která byla minulý týden slavnostně otevřena, stojí studentka Soukromé vyšší odborné školy sociální v Jihlavě Zuzana Svobodová.

Knihobudka se nachází v prostorách zahrady domova pro seniory ve Ždírci. Autorem uměleckého ztvárnění této venkovní knihovničky, je sochař Radomír Dvořák

z Havlíčkova Brodu. „Mým zadáním bylo, aby se do knihobudky vešla zhruba padesátka knih a nepršelo do ní,“ okomentoval své umělecké pojetí Dvořák.

Knihy, které jsou v knihobudce umístěny, si mohou bezplatně půjčovat nejenom klienti domova a jejich návštěvy. Díky tomu, že je zahrada volně přístupná veřejnosti, jsou knihy k dispozici prakticky komukoliv.

Knihu do této venkovní knihovničky věnoval například radní kraje Petr Krčál, ředitelka školy Marcela Křivánková i sama autorka projektu. Ta do knihobudky dále objednala čtyřicet publikací různých žánrů. S knihobudkou má Zuzana Svobo-

Co si přečteme? Venkovní knihovna v zahradě domova pro seniory ve Ždírci je volně přístupná komukoliv. Foto: Petr Lemberk, MAFRA

dová již své zkušenosti. První otevřela v Dobroníně a na další se chystá.

Kalendáře se seniory

Knihobudka není jedinou specialitou ždíreckého domova seniorů. Nedávno například uspořádal dražbu dvou tematických kalendářů s fotografiemi klientů domova. Autorkou snímků je Adéla Tomášů, taktéž studentka Soukromé vyšší odborné školy sociální.

Ta v rámci své diplomové práce fotila klienty domova Ždírec při běžných aktivitách, z čehož vznikla výstava V hledáčku senior. Poté vytvořila i sérii třinácti černobílých studiových snímků, kde se vybraní oby-

vatelé domova mohli vyzkoušet roli modelů a modelek. Vydražená částka, necelé tři tisíce korun, by měla posloužit na volnočasové aktivity obyvatel domova Ždírec.

„Chtěla jsem tím projektem hlavně ukázat, že i stáří je krásné a je v něm obsažena životní moudrost,“ řekla dvaadvacetiletá studentka, která v domově působí jako dobrovolnice.

„Ze začátku jsem se bála, jak bude spolupráce se seniory vypadat, ale byly to zbytečné obavy. Byli naprosto uvolnění a vše bylo bez problémů. Většinou vyprávěli různé příběhy a také jsme se hodně nasmáli,“ usmívá se mladá fotografka.